

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/677/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221389
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4412221389.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh žalovaného na spojenie vecí do jedného konania s ďalšími vecami oddelenia 13C totožných účastníkov konania **z a m i e t a .**

Súd návrh na zaplatenie majetkovej škody vo výške 3.271,76 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 654,35 eur **z a m i e t a .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky, pretože tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 408200034 dlžníkom - povinným Y. F., nar. X.X.XXXX, pričom spôsobom odporujúcim zákonu uvedený súd vykonal procedúru preskúmania exekučného titulu. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 3.271,76 eur a na nemajetkovú ujmu vo výške 654,35 eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla voči špecifikovanému dlžníkovi zo Zmluvy o úvere č. 408200034. Súdny exekútor prideliť uvedenej exekučnej veci číslo EX1454/2011 a ním spísaný návrh na vykonanie exekúcie, spolu so žiadosťou o vydanie poverenia a exekučným titulom, doručil Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Podľa žalobného návrhu exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 6.4.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom konanie začalo 24.1.2011. Teda k rozhodnutiu exekučného súdu došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 72 dní. Za nesprávny úradný postup žalobca podľa návrhu považuje popri nevydaní rozhodnutia v zákonom určenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov aj skutočnosť, že exekučný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu - spôsobom odporujúcim zákonu, pričom exekučný súd nie v zmysle § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. (ZoRK) súdom, do právomoci ktorého patrí zrušenie rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal

opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny vyvolal formálne stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný, pričom existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Preto zo strany žalobcu nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom. V danom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Žalobcovi vytýkaným nesprávnym postupom exekučného súdu mala vzniknúť majetková škoda vo výške 3.271,76 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná voči dlžníkovi žalobcu právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu zo Zmluvy o úvere. Taktiež mu mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca vyčíslil vo výške 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, a to sumou 654,35 eur. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca by vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu mohol včas uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 25NcC/292/2012-9 z 19.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému vec napadla dňa 29.11.2012.

Súd uznesením z 17.12.2012 žalobcu v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval na doplnenie jeho podania. Žalobca podaním z 22.1.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu, spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukázal na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Žalobca dňa 19.12.2012 doručil Okresnému súdu Nové Zámky rovnopis návrhu vo veci, aj keď v sprievodnom liste označenom v dolnom ľavom rohu internou značkou žalobcu 6620 - ISTINA RS odkazuje, na rozdiel od písomného návrhu, na inú zmluvu o úvere (č. 1100078), uzavretú s iným dlžníkom (Róbert Máthé), odkazuje na iné číslo exekučného spisu (EX12704/2009) a inú značku uvedenú v dolnom ľavom rohu návrhu (6359 - ISTINA RS).

Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 5.4.2013 doručilo súdu návrh na spojenie veci s ďalšími vecami, ktoré napadli do oddelenia 13C a požiadalo o predĺženie lehoty na zaslanie písomného vyjadrenia.

Dňa 6.5.2013 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmatečnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, keď nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok titulom nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Konštatovalo, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda

súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 1 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Tým žalobca zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, a tak nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentovalo tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že vnútroštátny súd má v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 60/2011-13 z 3.3.2011 ako aj uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2011 z 13.10.2011, sp. zn. 3MCdo/11/2010 z 26.9.2011 a sp.zn. 5Cdo/291/2010 z 29.3.2011 povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú procesné pravidlá. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Konštatovalo, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nemôže byť nesprávnym úradným postupom, keď nedošlo k porušeniu právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu a keďže nebola ani konštatovaná nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí žiadosti, v danom prípade nemôže ísť o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Žalobcovi vytykalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov, ktorú môže konštatovať len Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody v uplatnenej výške, nepreukázal existenciu dlžníka a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Konštatovalo, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom a nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde. Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul podaním návrhu na začatie konania, Pokiaľ to nevykonal, vlastnou nečinnosťou prispel k situácii namietanej v žalobe. Upozornilo na to, že žalobca má preukázať, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal nárok voči dlžníkovi vo výške, pre ktorú žaluje žalovanú a preukázať, že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia exekučného súdu. Ďalej poznamenalo, že v majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb nemôže byť štát sukcesorom, preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky zmluvných strán, pokiaľ je ich uspokojenie možné dosiahnuť iným spôsobom. V súvislosti s uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 20% z tvrdenej škody poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Súčasne konštatovalo, že požadovaná náhrada nie je podložená reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)J 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkoprijmových osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu po skončení úradných hodín súdu (o 18.21 hod.) deň pred pojednávaním, pričom súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania s pojednávaním vedeným pred Okresným súdom Nitra. Keďže advokátske spoločstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj troch koncipientov, aj s poukazom na názor zaujatý či už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 77/2002, ale aj v náleze Ústavného súdu SR z 13.1.1999 sp. zn. I.ÚS 68/1998, podľa ktorých „sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je, bez ďalšieho, akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.“, súd nemal preukázaný žiadny vážny dôvod na odročenie pojednávania, najmä keď žalobca v plnomocenstve z 20.9.2012 súhlasil, aby si splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené už 22.3.2013. Z činnosti súdu je taktiež známe, že v obdobných veciach totožného žalobcu sa za právneho zástupcu žalobcu na základe plných mocí zúčastnil pojednávania či už jeho advokátsky koncipient alebo substitút. Súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť s tým, že nežiadala o odročenie pojednávania.

Súd návrh žalovaného na spojenie vecí s ďalšími vecami oddelenia 13C totožných účastníkov konania zamietol uznesením vyhláseným na pojednávaní vo veci dňa 28.5.2013 z dôvodu, že podľa § 112 ods. 1 O.s.p. súd môže, no nemusí, spojiť na spoločné konanie vecí. Z dôvodu prehľadnosti súd danú vec nespojil s inými vecami totožných účastníkov konania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom k žiadostiam o predbežné prerokovanie žiadosti o nároku škody z 25.9.2012, doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa, najmä č. 6620, ako aj obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/181/2011 a úradným záznamom z 28.5.2013.

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP) a § 45 ods. 1, 2 EP.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za tvrdý nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX1454/2011 až dňa 6.4.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a tak k rozhodnutiu malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 72 dní, pričom za nesprávny úradný postup žalobca považuje aj preskúmanie exekučného titulu spôsobom, ktorý podľa žalobcu odporuje zákonu.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/181/2011 vyplýva, že dňa 24.1.2011 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. F., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 8.10.2010 sp. zn. SR 09169/10. Uvedený súdny exekútor až dňa 14.2.2011 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 24.1.2011 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul, zmluvu o úvere a zmenku z 28.8.2009 na 824,45 eur so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 26.2.2010. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd uznesením z 23.2.2011 žiadosť JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 7.2.2011 zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.4.2011, pričom podľa pripojenej doručky bolo právnenému zástupcovi žalobcu ako oprávnenému, ale aj súdnemu exekútorovi, doručené dňa 22.3.2011. Uznesením z 10.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.7.2011, exekučný súd zastavil exekučné konanie.

Podľa názoru súdu návrh žalobcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu tohto návrhu. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti

žalobcu o predbežné prerokovanie (25.9.2012), súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasný.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 (v znení účinnom do 31.12.2012) za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom určenej doby, s omeškaním viac ako 72 dní, keď z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/181/2011 vyplýva, že dňa 24.1.2011 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. F.. Súdny exekútor až dňa 14.2.2011 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 24.1.2011 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Teda zo strany súdneho exekútora nebola dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia, od ktorej skutočnosti však žalobca neodvodzuje svoj nárok. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 23.2.2011 rozhodol o zamietnutí žiadosti JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, preto žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že o žiadosti bolo rozhodnuté dňa 6.4.2011. Uvedené uznesenie podľa pripojenej doručky bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu v procesnom postavení oprávneného dňa 22.3.2011 a nadobudlo právoplatnosť dňa 7.4.2011.

Ustanovenie § 44 ods. 2 veta tretia zákona č. 233/1995 Z.z. (EP) upravuje postup exekučného súdu pre prípad zistenia rozporu žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. Následkom zistenia takéhoto rozporu je zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením, proti ktorému je prípustné podať odvolanie. Uvedené ustanovenie neupravuje lehotu, v ktorej exekučný súd má uznesením rozhodnúť o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora. Aj keď vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie ako exekučný titul bolo doplnené do § 41 ods. 2 písm. d/ EP novelou účinnou od 01.06.2011, táto by nepochybne bola nadbytočná v prípade stotožnenia sa súdu s právnym názorom žalobcu, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. i/ EP, ktorého sa žiadna novela Exekučného poriadku nedotkla. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k zmene a doplneniu § 41 ods. 2 písm. d/ EP zákonom č. 102/2011 Z.z.. Potom od účinnosti zákona č. 144/2010 Z.z. dňa 1.6.2010 neexistovala ani žiadna zákonná lehota na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na základe exekučného titulu - rozhodnutia rozhodcovského súdu.

Podľa názoru konajúceho súdu exekučný súd v danom prípade rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora v primeranej lehote (deviaty deň od doručenia žiadosti), zodpovedajúcej obvyklej rozhodovacej praxi súdov, a to zákonom predpokladaným spôsobom, keď v exekučnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/181/2011 bol opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola (platne) uzavretá rozhodcovská zmluva. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por.č. 46 (dostupnej na internetových stránkach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nssr.gov.sk), zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 EP, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o

rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 EP, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť, nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý.

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 EP oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex officio) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

Uvedený postup exekučného súdu v danej exekučnej veci nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky exekučný súd len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 EP, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pokiaľ by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Vo svojej podstate by išlo o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.

Nemožno preto prisvedčiť žalobcovi v tom, že zo žiadneho ustanovenia procesného predpisu exekučnému súdu nevyplýva oprávnenie rozhodcovskú doložku posúdiť z hľadiska jej platnosti. V danej exekučnej veci bol preto plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Záver exekučného súdu, že rozhodcovská doložka, ktorá v danom prípade núti spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, vykazuje znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 1 OZ a neplatného zmluvného dojednaní, preto takou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok je súladný so zákonom. Preto exekučný súd predmetný rozhodcovský rozsudok správne nepovažoval za vykonateľný exekučný titul. Keďže exekučný súd zistil už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že exekučný titul vo forme rozhodcovského rozsudku predloženého žalobcom ako oprávneným, je v rozpore so zákonom, dospel k správne mu záveru, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Pokiaľ exekučný súd predmetnú žiadosť zamietol uznesením z 23.2.2011, nešlo o prípad zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v situácii, že pre toto zamietnutie neboli splnené zákonné predpoklady. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto

rozhodnutia; exekučný súd si ani neosvojoval (vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku) postavenie odvolacieho súdu. Exekučný súd iba skúmal, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľným exekučným titulom, či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor. Pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd (R 46/2012). Aj v rámci daného exekučného konania bol všeobecný (exekučný) súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (viď IV. ÚS 78/2011 a tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011).

Prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae*/ § 159 ods. 3 O.s.p.) patrí k procesným podmienkam konania a jej existencia v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Jej podstata spočíva v tom, že právoplatný rozsudok predstavuje vec rozsúdenú, v ktorom prípade sa vylučuje možnosť totožnú vec znova prejednať a o nej rozhodnúť. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z akých už bol pôvodne uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). O totožnosť účastníkov ide najmä vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok medzi tými istými účastníkmi. Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. Toto procesné ustanovenie sa uplatní aj v exekučnom konaní (§ 251 ods. 4 O.s.p.). Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky, rovnako ani z obsahu žalobného návrhu nevyplýva, že konaniu v exekučnej veci medzi žalobcom ako oprávneným a povinným Michalom Bosákom, týkajúcej sa vymoženía sumy 824,45 eur so zmenkovým úrokom 0,25% denne od 26.2.2010 z dlžnej sumy a ďalším príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 14Er/181/2011 na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 8.10.2010 sp. zn. SR 09169/10 by predchádzalo iné exekučné konanie s tým istým predmetom konania, ktoré by sa týkalo tých istých účastníkov. Prekážku rozsúdenej veci pre exekučné konanie netvorí právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, a to ani vtedy, ak exekučný súd skúma, či exekučný titul vydaný vo forme rozhodcovského rozsudku, je materiálne vykonateľný. Z povahy rozhodcovského konania, ktoré je v zákonom vymedzených prípadoch alternatívnou možnosťou k súdному sporovému konaniu, totiž vyplýva, že jeho výsledkom môže byť iba titul, splnenia ktorého sa možno domáhať vykonaním exekúcie. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 227/2012 z 27.5.2013 Rozhodcovské konanie nemá charakter exekučného (vymáhacieho konania), preto ním nemôže byť založená prekážka tzv. „duplicitnej“ exekúcie. Ani ničotné rozhodnutie rozhodcovského súdu nevyvoláva žiadne právne účinky, a preto nemôže byť prekážkou veci rozhodnutej.

Keďže v danom prípade bolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora v súlade s § 44 ods. 2 veta tretia EP a v primeranej lehote, žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, keď v konaní nepreukázal, že k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo neprípustným preskúmaním exekučného titulu a až po uplynutí zákonom (ne)jurčenej lehoty, s omeškaním viac ako 72 dní. Právoplatné uznesenie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora nie je takým rozhodnutím, v dôsledku ktorého by bolo možné konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu, keďže toto rozhodnutie nebolo zrušené, je právoplatné. V konaní nebolo preukázané ani tvrdenie žalobcu o priet'ahoch v konaní exekučného súdu. Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal ani vznik škody, ktorej náhradu vo výške 3 271,76 eur si uplatnil v konaní. Naopak, súd zistil, že žalobca pohľadávku voči svojmu dlžníkovi Y. F. postúpil (nepochybné za odplatu) spoločnosti CD Consulting s.r.o., ktorá sa ako žalobca návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Zámky (16C/102/2013) proti žalovanému: Y. F. domáha zaplata sumy 824,45 eur spolu s príslušenstvom zo zmenky, zabezpečujúcej splnenie záväzku Y. F. zo Zmluvy o úvere č. 408200034. Uvedený spis bol postúpený Okresnému súdu Nitra, ktorý vo veci koná pod sp. zn. 1CbZm/33/2013.

S poukazom na absenciu tvrdeného nesprávneho úradného postupu, ako nevyhnutného predpokladu zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, ale ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Rovnako ako pri nároku na náhradu škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých

základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúciu a exekučným titulom, až do doručenia uznesenia exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keď exekučným titulom v danej exekučnej veci bol rozsudok rozhodcovského súdu v spotrebiteľských veciach, pričom v iných exekučných veciach žalobcu ako oprávneného bola už skôr spochybnená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie takéhoto rozsudku, resp. bola spochybnená materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (napr. aj uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/260/2009 z 4.8.2009, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoE 34/2009 z 30.9.2009, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/5/2010 z 23.2.2010, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoE 29/2010 z 5.5.2010, uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 3CoE/229/2010 z 27.5.2010, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoE/59/2010 z 19.4.2011, ale aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17 CoE 138/2010-44 z 30.9.2010 a s tým súvisiace uznesenie Ústavného súdu č.k. IV. ÚS 55/2011-19 z 24.2.2011), aj s poukazom na závery uznesenia Súdneho dvora (ES) vo veci Pohotovosť/ Iveta Korčková C-76/10 zo dňa 16.11.2010. Žalobca v konaní ani nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neuniesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu.

Vzhľadom na skutkové a právne závery súd nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktorú Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcemu v mene štátu, doručil žalobca dňa 25.9.2012 pod číslom 6620. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorý si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslił žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, a tak mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.